

ЯКА З МУК НАЙЖАХЛИВІША.

(Докінчення.)

Далі було слово за Федором. — Ми сиділи в Жилаві, нас біли і потроху штовкали, як і скрізь, до могили. Але ми себе почували нещасними не так через катування й страх перед смертю, як через те, що розуміли, що справу програно.

Ми говорили собі: "Наші голови задушено й на воді чиниться те саме. (Коли нічого не чути, починає здаватися, що все втихло). Нас засуджено на п'ять, десять років і більше. Але чи не засуджена на смерть і сама революція, порятунком бідняків. Усе, що було зроблено, вся наша вперта праця, загублене родинне життя, всі принесені в жертву землі радості й страждання — усе це пішло марно.

Ось це говорив кожний на самоті, сам до себе, бо розмовляти одному з другим було заборонено. Але так думали всі.

Подум'я погасло в нас. Ми оберталися на тварин, що страждають і цікавилися тільки явніми турботами й режимом. Якось раз машинально оповістили голодування. Нам надокучило й ми сказали: "До сити". Гірше бути не могло. Якщо вже здихати, то хоч з власної волі. Вирішило з їхніх кітків прийняти що втиху — самі померли.

Всімдесять осіб протягом тижня відмовлялися їсти ту погань, якою годують румунських в'язнів.

З голодуванням нам пошастило. Навіть дивно, як пошастило. Військовий міністер Рашкану зробив більше, ніж можна було сподіватися. Нам дозволили найнемовірніші речі: заходитися трохи на повітря, читати урядові газети, перестати бити й закидати до'карцеру без причини...

— Щось дуже добре стало, — казали одні.

Інші відповідали: — Вони налякалися. Хто знає, може бути робітничий клас міцніше там, на землі. Наприкінці квітня нас зібрав начальник в'язниці й сказав нам:

— Першого травня великдень нашої святої православної церкви. Вам дадуть м'яса, пироги і вина.

І він відпустив нас зі словами: "Христос воскрес".

— Дякувати, — залунало кілька іронічно-похмурих голосів.

Він, як видно, не почув, бо додав:

— Це ще не все. Першого травня також свято праці. Ви можете святкувати його, як

вам забажається, можете співати й розмовляти скільки хочете.

Це казав найбільший негодник, майор Аргір, одно ім'я його чого варте.

Його слова видалися нам дивними. Але ще дивніше було те, що це була правда. Нам дали організувати перше травня так, ніби ми були в себе в дома, навіть більше, ніби ми були в вільній країні.

Цього першого травня в Жилаві було чути революційні пісні, виступи. Як на справжньому мітингу обрали президію, промовці виступали проти капіталізму й про значення першого травня перед аудиторією з політичних в'язнів, що збиралася на підвір'ї. Виробили порядок денний, якого ухвалили одностайно, а наприкінці проповіли "Інтернаціонал". Вартові на валу, що підноситься на 8 метрів над підземною фортецею, Жилавою, скаменівши від здивування, слухали звуки гімну, що йшли з наших могил.

Настав вечір. Нас замкнули в камерах і нам стало ще важче, як раніш. Опинитися під замком після такого дня, після того, як ми після довгих років вперше побачили зоряне небо...

Федір утих. — А потім. — Потім нічого. Те саме, що й раніше. Але після цього дня нам стало ще гірше. Ви розумієте? Передній режим відновили цілком. Усі обіцянки були тільки самим звуком. Вони сколихнули згасле в нас подум'я, а далі знову стало безпросвітно, самотньо, настала мовчанка, як і раніше, катування й знущання. Ми відчули, я кажу ще раз, що ми ніби поховані, ще більше, ніж раніше. Кажуть, що за інквізиції інквізитори розважалися, тим, що відсоціологували муки своїх жертв "катуванням надією". Вони знімали варту коло дверей в'язні й ніби забували зачинити двері, даючи йому змогу втікти на волю й сонце. Далі його несподівано ловили в момент, коли він уже одною ногою був на волі. Таке саме зробили й з нами. Нам не дали отупіти в байдужості й не дали вкоротити собі віку, щоб ще ясніше показати нам, що ми загинули й що наша велика справа безсила. Нас задоволили на кілька годин, щоб ще більше познущатися з нас і на цей раз остаточно.

Отак говорили ці люди, гадуючи страхітливій в'язниці. Далі вони встали й пішли вкладалися, бо вже було пізно, а вранці треба було їхати, починати нове життя.

Анрі Барбюс.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ В КАНАДІ.

ОБІЮЮНКИ ГАСТРОЛЮЮТЬ В МОНТРЕАЛІ.

Нашу редакцію повідомляють з Монреаля, що там тепер гастролюють організатори О.В.Ю. Робітники запитують, як засильна ця організація, чи має вона якийсь вплив та значіння серед робітництва.

Ця юнія тепер заледво числить одну тисячу членів і її лідери є тепер не лідерами юнії, але лідерами від ріжних "бейсбал компетишен", на яких вони досить добре заробили. Ця юнія, як організація, абсолютного ніякого життя серед організованих робітників не проявляє, навпаки, вона до речі розкладається, бо останніми днями наспіла вістка, що одиниці її відішли в Саскатуні в складі 30 членів одногосподно перейшов до інтернаціональної юнії. Одинока її організована сила, це кількост стріткарменів у Вінніпегу.

Тому нема потреби будувати, допомагати, чи хоч би рекламувати те, що жие не організаціїю, але спекуляцією.

ВІДРИВАЮТЬСЯ ВІД АМЕРИКАНСЬКИХ ЮНІЙ.

Група канадських локомотивних інженерів і фермерів в Вінзор, Онт., ухвалили відірватися від американської Інтернаціонал Бродергуд і прилучитися до "Canadian Association of Railway Enginemen". Від президента цієї організації вони отримали вже чартер.

ДО ВСІХ КАНАДІЙСЬКИХ ЗАЛІЗНОДОЖИКІВ.

Наша редакція отримала до поміщення нижче наведену резолюцію залізнодорожників, що її ухвалили ладжі 167-ий (Венкувер), 168-ий (Мішін) і 31-ий (Кемлопс) в Бритиш Колумбії, на всіх мітингах та розіслали до всіх ладжів "Brotherhood of Maintenance of Way Employees" в Канаді. Резолюція звучить:

"З огляду на те, що наш юнійний провід задиляється на існуючій зараз відносини на залізничних шля-

хах, як на такі, якими членство нашої юнії могло-б на далі доволитися;

що велика більшість неорганізованих робітників, що працюють разом з нами за таку малу платню, яка не дозволяє їм навіть приєднатися до наших рядів задля високих членських вкладок, і що не робиться ніяких заходів, щоб їх організувати, через що саме дається залізнодорожним компаніям змогу дальшого вислизкування наших юнійних членів; що наш юнійний провід не робить ніяких заходів, щоб сконсолідувати сили юнії залізнодорожників, через що ослаблюється успішне ведення боротьби юнії за країні умовини життя своїх членів;

що наші юнійні провідники відмовляються визнати факт масової втечі членів з нашої організації саме з тої причини, що наші вищі урядники не хочуть подати вірних інформацій на питання про вислід голосування над страйком в 1922 р., в якому — згідно з заявою багатьох — магло бути 90 проц. голосів за страйком, підчас коли ця справа так зручно затерто й вона остала до сьогодні загадкою;

дальше — що злучення асеккурації з юнійними владами викликало серед канадського членства найбільш замішання; а кінці й тому, що підчас переговорів наших заступників з компаніями рядове членство нашої юнії було позбавлене всяких відомостей про що найбільш важку для нього справу, якої розвязка випала як найкорисніше для компаній; кінці, з огляду на те, що ми, канадські робітники, не маємо ніяких реальних користей з тих грошей, які зараз висилаємо до Дітройт, Міш., в Злуч. Державах —

вирішуємо через прийняття цієї резолюції більшістю канадських ладжів "Brotherhood of Maintenance of Way Employees", що має бути скликана конференція представників цих ладжів в цілі основного обдумання й обговорення питання про афіліацію й форми нашої організації".

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПРО "БЕСКА" Й ЙОГО ВІРНИХ ПРИСЛУЖНИКІВ.

Сидней, Н. С.

Після страйку майнерів в Новій Скошті 1925 р. майнери заключили з "Бескою" договір на два роки; договір цей був досить вимушений на майнерах МекЛавда, президентом 26 дистрикту, без огляду на протести зі сторони майнерів. Тоді-то МекЛавд обіцявав майнерам всі небесні блага й піддержку, та майнери прийняли його слова за добру монету й згодилися поневолі на укладі з "Бескою", який зобов'язався не зривати майнерам платні на протязі дворічного контракту, не признавати ніякої іншої юнії окрім Ю. М. В. оф А. й постаратися, щоб в самих майнерах створити добрі умовини праці.

Але проминуло заледви кілька місяців від заключення цієї угоди, як бексові барони зачали організувати свою компанію юнію під назвою "Кююб", якої організатором став страйком Джан Батсон. Найперше забрали вони в свою юнію всіх робітників від розривання вугілля — "шат ферс", які раніше належали до Ю. М. В. оф А. Майнери заперестували проти цього зломання угоди компанією й домогалися від МекЛавда, щоб він підприняв відповідні кроки в цілі знічення компанії юнії. Але протест остав голосом юнійного в пустині, бо президент МекЛавд волів воявати в той час проти "червоних", чим змагався з віроломними баронами; іпрочім стало всім ясно, що МекЛавд кинув собі з майнерів і в усіх справах був вірним льюксем вуглевих баронів. Для підтвердження цього висказу наведу один випадок, який мав місце в грудні минулого року.

Майнери з Фейлз-льокалю рішили на своїм регулярнім мітингу домогатися відняти платні в компанії. Коли про цей мітинг дізнався президент МекЛавд, він негайно прибув на його самий і заявив зібраним майнерам, що коли вони не відкажуться від підписки, то будуть сидіти шілу змію без роботи.

Побачивши, що їх приперто до стіни, майнери зрелися підписки, але домогалися, щоб вони могли робити бодай 3 дні в тижді. Але в цього не добились, бо бексові майнери роблять тільки один день в тижді.

Цей одні примір відкрив очі не одному майнеру; невід знав те, що коли-то в нас був радикальний Виконом. Тоді барони не заважали собі поганого робити, бо радикальний Виконом не допускав до того, щоб які небудь компанії могли відірватися в некорист майнерів могли ввійти в силу. Згадаю хоч-би про один факт з 1922 р.: майновласники звільнили були 40 старих робітників в Сидней Мейнс від роботи. Але вже на другий день секретар Дж. МекЛавдин скликав масовий мітинг, на якому прийнято резолюцію з домагами до менеджера МекКей, щоб сейчас прийняв назад 40 звільнених старих робітників до роботи, бо в протинний випадку буде викликано генеральний страйк. Резолюцію цю додано компанії, даючи їй 48 годин на надумання. А компанія так задалася, що другого дня 40 звільнених робітників повернули назад до роботи.

Було це тоді, коли нас вели радикальні провідники, а сьогодні — запродукт нас наші власні президенти, які враз з "ларем" Льюсом є тільки льюксами вуглевих магнатів.

Робітник.

ЗАКЛИК ДО РОБІТНИКІВ В НОВОЙ СКОШТІ.

Сидней, Н. С.

Робітники в Сидней і Глейс Бей! Довгі роки скитаємось ми вже по промислових містах Сидней і Глейс Бей і за той час пережили ми неодне горе. Одні з нас каряться в майнах в Глейс Бей, другі в сталевих фабриках в Сидней. В останніх часах індустріальні барони в Сидней викликали на вулиці тисячі робітників під покришкою, немов-би вони грошей не мали, нічого не заробляли, бо, мовля — канадська митна тарифа дуже низька, через що заграничний товар дешевший, чим канадський вироб, яких ніхто не хоче купувати.

Цей брехні впливають вони на це, щоб добути державних субсидій. Сиднейське робітництво сьогодні в критичному положенні, але хай це послужить доброму наукою для нас. Всього наш дотеперіший гіркий досвід мусить принести нам користь і відкрити очі на всі причини наших заляднів. Всі ті залядні є наслідком нечест-

ДОКЛАД Д. Ф. ГЕРУСА ПРО ЕКОНОМІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ В РАД. СОЮЗІ.

Монтреал, Кве.

За ініціативою робітничої організації Общества Технічної Помочі Союзові Радянських Соціалістичних Республік і Товариства Укр. Роб. Фарм. Дім в Монтреалі відбулося 13 лютого ц. р. масове віче, на яким виступив з докладом офіційальний представник С.Р.С.Р. т. Д. Ф. Герус; він говорив на тему "Теперішнє економічне положення Радянського Союзу".

Віче відбулося з великим успіхом. Велика Прінс Артур зала була набита публікою по самі берези. Багато публіки було такої, якої раніше не видно було на ніяких підприємствах, ні на масових вічах. В 3-ій годині по розудні голова т. Ревенко відкрив віче, пояснюючи в короткій формі, Секретарям на вічу були т. П. Мартинов від Общества Техн. Помочі С.Р.С.Р. і Ю. Вараніч від відділу ТУРФДім. Тов. Герус в попередній годинній промові широко обговорив розвиток економічного життя в цілому Рад Союзі. Світли успіхи радянського будівництва виявили найкраще безосновність і неправдивість наклепів світової буржуазії, немов-би робітничий клас ще настільки не дозрів, щоб сама могла правити країною і ридати собою; робітничий клас вже краще провадити країною, як колишній цар зі своїми міністрами. На місце буйшої парської Росії сьогодні процвітає С.Р.С.Р., який розидас серед найкращих економічних обстанів, серед мух і звязаної пролетарської революції. Коли в 1917 році відбула пролетарська революція, маси розділилися на два табори. Одні борилися за повалення царського уряду і ці аступали в Червону Армію; другі хотіли, щоб панування царя і князів осталося на даліше і ці останні гуртувалися в білу і чорну гвардію, до якої належали найборішні монархісти. До сторони Червоної Армії стояло все прагнуче робітництво і біліе селянство; по сторони білої і чорної гвардії стояли всі вороги робітничого класу, починаючи від селянських кулак-куркулів, а кінчаючи на "купчих і фабрикантах. Проводирем робітничого класу в цій класовій боротьбі була Комуністична Партія, яка стояла твердо і непохитно на сторожі робітничого класу. Коли капіталісти послали свої війська для того, щоб заупинити революцію, то Червона Армія розбила ці всі війська, знищила всі внутрішні банди; біла армія втілювалась в Білім морю, а чорна гвардія під напором Черв. Армії мусіла разом з Денкіном тонтитися в Чорнім морю. Будова робітничої держави почалася з низів, а не з гори, починаючи від селянських комитетів, а кінчаючи на професійних союзах. Право голосу в Рад Союзі має кожний і кожна, хто лише не визнає другого робітника або робітницю. Право голосу забороняється тому, хто жие коштом другого. Все-духохенство, царські генерали і вся буржуазія жадного права голосу в будові робітничої держави не мають. Тому то і робітничий клас є вповні забезпечена, бо жадні вороги не в силі її в корні підкопати.

Вспаднувши від царського уряду та світової імперіалістичної війни Радянська влада одержала економічну господарку зовсім зруйновану. З кордону зовсім не можна було нічого спроводити. Коли перший раз в чорноморській порт прибув пароплав з пильниками з закордону, то радянські інженери дуже були втішеніся, але коли оглянули ці пильники, то показали, що на пильниках англійська марка, а пильники з Австрії. Побачивши, що його обманюють, рад уряд пильники ці назад відослав туди, звідки вони прийшли. Світова буржуазія надіялася, що більшовики скоро впадут, але ці надії були даремні. Більшовики встановили нову валюту під назвою червонець і при помочі червонця швидко пішли вперед. Вони почали закуповувати за кордоном ріжні сільсько-господарські приладдя і машини і це багато їм допомогло. Але відбудова нашої країни та життя на самих власних силах Рад Союзу, бо другі держави не хотять йому помогти.

В 1922 році вивезено з Рад Союзу товарів за кордон на 81 мільйонів карбованців, а ввезено на 54 мільйони. Зате в 1926 році вивіз (експорт) з С.Р.С.Р. за кордон вивозив вже 668 мільйонів, а импорт тільки 350 мільйонів. Вироблено товарів в 1921 і 1922 р.р. на 753 мільйони довоєнних карбованців, а в початках 1927 р. на 4 мільярди 543 мільйонів карбованців. Є надія, що

в 1928 році вивіз товарів сягатиме до 8 мільярдів карбованців. Поза не все це багато капіталу аложено до направлення старих та побудованих нових фабрик та заводів на електрифікацію. В С.Р.С.Р. є вже побудовано нові електричні фабрики на вірше європейських. В Ленінграді є побудована нова електрична фабрика, яка за кожних 48 мінут виробляє один електричний мотор. Зараз побудовано в Володимирі нову текстильну фабрику, яка є одною з найбільш і найкращих текстильних фабрик в цій Європі. А зараз приступлено вже до будови Дніпрестану, що буде найбільшою електричною станцією в світі. Селяне дуже зацікавлені електрикою. Коли проводять електрику до села, селяне виходять тай питають: "То ми будемо мати електрику в наших хатах?" На це відповідають інженери: "Не лише в хаті буде мати електрику, а навіть в хліві, де худоба заганається".

На Україні побудовано в 1925 році 25 електричних фабрик, що обслуговують 62,000 селянських господарств, а в 1926 році 40 електричних фабрик, які обслуговують 81,000 селянських господарств.

Розвиток сільського господарства в С.Р.С.Р.

В 1922 році сільсько-господарська продукція вносила 6 мільярдів карбованців, а в 1926 р. ця продукція вносила вже 11 мільярдів 700 мільйонів, причім вартість карбованців рівняється 1 довоєнному рублеві. За останні три роки куплено Рад Союзом 20,000 тракторів і зроблено замовлення на 10,000 нових тракторів. Зараз робляться заходи, щоб збудувати нову фабрику, яка виробляла-б трактори так, як це виробляють Фордони фабрики. З Волги до Дону рішено викопати канал для того, що багато значне коштує перевіз продукції водою, чим залиціують, а це теж коштує велику суму грошей. Заробити плата робітникам поступено відноситься в гору.

В 1926 році щорічний заробіток одного робітника вносило пересечно 1,649 карбованців, а в 1926 р. він піднісся до 1,900 карбованців. Зараз в С.Р.С.Р. є так званий "потребительско-строительне" кустані кооперації. В 1923 році пильники в цих коопераціях було 6 мільйонів 250 тисяч, а зараз в 1927 р. їх налічується на 11 1/2 мільйонів. І так С.Р.С.Р. з кожним роком при своїх власних силах міцнішає і кріпшає на пострах цілому капіталістичному світові. І сьогодні, коли-б навіть капіталісти захотіли при помочі своїх гарнат налетіти на С.Р.С.Р., щоб зрушити робітничу владу, то робітники й селяне С.Р.С.Р. дадуть їм належну відпавіть ще могутнішими гарматами.

Після скінчення свого доклада публіка нагородила т. Геруса трімаючі орденами. Голова т. Ревенко зазначив присутніх, щоб хто має які питання, написав на папері і подав голову, на що т. Герус відповідав. Багато присутніх стали питати питання, але тут не забраку на цьому вічу і біогвардійців, які під покришкою анархістів в числі від 5 до 6 намагалися робити замішання, але публіка скоро їх втихомуріла і вони мусіли сісти мачом. З численних питань замітінні були такі: яка є охорона для робітників в С.Р.С.Р.; яка є охорона для дітей, що осталися без родичів; яка є освіта для робітничого молоди в С.Р.С.Р.; чи можна судити по доходу держави про бюджет; чому є опозиція в Весокозій Компартії і т. ин. На всі ці питання т. Герус ясно та відповідливо відповідав. Були безглузді питання й від біогвардійців, з яких одне звучало так: чому Америка не визнала С.Р.С.Р. Тов. Герус сказав у відповідь, що це питання треба направити до Кульдака і запитати його, чому то він так отиється.

Віче закінчилося в п'ятій годині вечером.

Ю. Вараніч, секр. вічу.

ПОВДОМЛЕННЯ ДІЯ КЕНОРИ, ОНТ!

Заряд відділу ТУРФДім в Кенорі, Онт. повідомляє опим всіх членів і членкинь, що місичні збори відділу відбудуться в неділю, 5. березня (марта) в салі Укр. Роб. Дому.

Простіть всіх членів і членкинь, які не прийшли на ці збори, бо на програмі їх буде миших звітів будівельного комітету й роздача членських книжочок.

Збори починають точно в год. 2.30 по полудні. Заряд.

НА ДОПОМОГУ БУДОВИ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ТОРОНТО.

Виходіть в суботу, 5. березня вечером до У.Р.Д., а побачите цей "Аркан".

ОХОТА! ГАЙДУК РАЗ! А ШЕ Р-РАЗ! Виходіть в суботу, 5. березня вечером до У.Р.Д., а побачите цей "Аркан".

Виходіть в суботу, 5. березня вечером до У.Р.Д., а побачите цей "Аркан".

Виходіть в суботу, 5. березня вечером до У.Р.Д., а побачите цей "Аркан".

Виходіть в суботу, 5. березня вечером до У.Р.Д., а побачите цей "Аркан".

Виходіть в суботу, 5. березня вечером до У.Р.Д., а побачите цей "Аркан".

Виходіть в суботу, 5. березня вечером до У.Р.Д., а побачите цей "Аркан".

Виходіть в суботу, 5. березня вечером до У.Р.Д., а побачите цей "Аркан".

Виходіть в суботу, 5. березня вечером до У.Р.Д., а побачите цей "Аркан".

ДОКЛАД Д. Ф. ГЕРУСА ПРО ЕКОНОМІЧНЕ ПОЛОЖЕННЯ В РАД. СОЮЗІ.

Монтреал, Кве.

За ініціативою робітничої організації Общества Технічної Помочі Союзові Радянських Соціалістичних Республік і Товариства Укр. Роб. Фарм. Дім в Монтреалі відбулося 13 лютого ц. р. масове віче, на яким виступив з докладом офіційальний представник С.Р.С.Р. т. Д. Ф. Герус; він говорив на тему "Теперішнє економічне положення Радянського Союзу".

Віче відбулося з великим успіхом. Велика Прінс Артур зала була набита публікою по самі берези. Багато публіки було такої, якої раніше не видно було на ніяких підприємствах, ні на масових вічах. В 3-ій годині по розудні голова т. Ревенко відкрив віче, пояснюючи в короткій формі, Секретарям на вічу були т. П. Мартинов від Общества Техн. Помочі С.Р.С.Р. і Ю. Вараніч від відділу ТУРФДім. Тов. Герус в попередній годинній промові широко обговорив розвиток економічного життя в цілому Рад Союзі. Світли успіхи радянського будівництва виявили найкраще безосновність і неправдивість наклепів світової буржуазії, немов-би робітничий клас ще настільки не дозрів, щоб сама могла правити країною і ридати собою; робітничий клас вже краще провадити країною, як колишній цар зі своїми міністрами. На місце буйшої парської Росії сьогодні процвітає С.Р.С.Р., який розидас серед найкращих економічних обстанів, серед мух і звязаної пролетарської революції. Коли в 1917 році відбула пролетарська революція, маси розділилися на два табори. Одні борилися за повалення царського уряду і ці аступали в Червону Армію; другі хотіли, щоб панування царя і князів осталося на даліше і ці останні гуртувалися в білу і чорну гвардію, до якої належали найборішні монархісти. До сторони Червоної Армії стояло все прагнуче робітництво і біліе селянство; по сторони білої і чорної гвардії стояли всі вороги робітничого класу, починаючи від селянських кулак-куркулів, а кінчаючи на "купчих і фабрикантах. Проводирем робітничого класу в цій класовій боротьбі була Комуністична Партія, яка стояла твердо і непохитно на сторожі робітничого класу. Коли капіталісти послали свої війська для того, щоб заупинити революцію, то Червона Армія розбила ці всі війська, знищила всі внутрішні банди; біла армія втілювалась в Білім морю, а чорна гвардія під напором Черв. Армії мусіла разом з Денкіном тонтитися в Чорнім морю. Будова робітничої держави почалася з низів, а не з гори, починаючи від селянських комитетів, а кінчаючи на професійних союзах. Право голосу в Рад Союзі має кожний і кожна, хто лише не визнає другого робітника або робітницю. Право голосу забороняється тому, хто жие коштом другого. Все-духохенство, царські генерали і вся буржуазія жадного права голосу в будові робітничої держави не мають. Тому то і робітничий клас є вповні забезпечена, бо жадні вороги не в силі її в корні підкопати.

Вспаднувши від царського уряду та світової імперіалістичної війни Радянська влада одержала економічну господарку зовсім зруйновану. З кордону зовсім не можна було нічого спроводити. Коли перший раз в чорноморській порт прибув пароплав з пильниками з закордону, то радянські інженери дуже були втішеніся, але коли оглянули ці пильники, то показали, що на пильниках англійська марка, а пильники з Австрії. Побачивши, що його обманюють, рад уряд пильники ці назад відослав туди, звідки вони прийшли. Світова буржуазія надіялася, що більшовики скоро впадут, але ці надії були даремні. Більшовики встановили нову валюту під назвою червонець і при помочі червонця швидко пішли вперед. Вони почали закуповувати за кордоном ріжні сільсько-господарські приладдя і машини і це багато їм допомогло. Але відбудова нашої країни та життя на самих власних силах Рад Союзу, бо другі держави не хотять йому помогти.

В 1922 році вивезено з Рад Союзу товарів за кордон на 81 мільйонів карбованців, а ввезено на 54 мільйони. Зате в 1926 році вивіз (експорт) з С.Р.С.Р. за кордон вивозив вже 668 мільйонів, а импорт тільки 350 мільйонів. Вироблено товарів в 1921 і 1922 р.р. на 753 мільйони довоєнних карбованців, а в початках 1927 р. на 4 мільярди 543 мільйонів карбованців. Є надія, що

в 1928 році вивіз товарів сягатиме до 8 мільярдів карбованців. Поза не все це багато капіталу аложено до направлення старих та побудованих нових фабрик та заводів на електрифікацію. В С.Р.С.Р. є вже побудовано нові електричні фабрики на вірше європейських. В Ленінграді є побудована нова електрична фабрика, яка за кожних 48 мінут виробляє один електричний мотор. Зараз побудовано в Володимирі нову текстильну фабрику, яка є одною з найбільш і найкращих текстильних фабрик в цій Європі. А зараз приступлено вже до будови Дніпрестану, що буде найбільшою електричною станцією в світі. Селяне дуже зацікавлені електрикою. Коли проводять електрику до села, селяне виходять тай питають: "То ми будемо мати електрику в наших хатах?" На це відповідають інженери: "Не лише в хаті буде мати електрику, а навіть в хліві, де худоба заганається".

На Україні побудовано в 1925 році 25 електричних фабрик, що обслуговують 62,000 селянських господарств, а в 1926 році 40 електричних фабрик, які обслуговують 81,000 селянських господарств.